

[Handelsministeren]

Jeg vil gerne starte med at takke det flertal af ordførerne, der har givet udtryk for, at de kan tilslutte sig forslaget.

Der er rejst en del spørgsmål i indlæggene. En del af dem finder jeg hører naturligt hjemme under udvalgsarbejdet, men jeg skal gerne kommentere enkelte af dem.

Fru Tove Lindbo Larsen spurgte, om vi ikke kunne få en større del af rejserne i den kommende sommer ind under ordningen. Vi har altså med de tre datoer for ikrafttræden af de forskellige paragraffer søgt at rykke det så langt frem som muligt. Det er i sig selv nok ret usædvanligt, at man lader en lov have tre forskellige ikrafttrædelsesdatoer, men det er i hvert fald et forsøg på at imødekomme et ønske, der blev fremsat.

Til hr. H. C. Hansen vil jeg gerne sige – det er rent principielt – at der blev rettet, synes jeg, et fuldkommen urimeligt angreb på handelsministeriets embedsmænd. Dette forslag er et, jeg har fremsat, og det er alene mit ansvar. Hvis hr. H. C. Hansen havde læst min skriftlige fremsættelse, så ville han have set, at jeg dér har anført, at lovforslaget har været forhandlet med Danmarks Rejsebureau Forening, Tjæreborg Rejser og Spies Rejser, Forbrugerrådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Og jeg føjer så til: der er herunder fremført forskellige indvendinger mod de principper, lovforslaget bygger på. De store rejsearrangører ønsker således etc., og jeg anfører de indvendinger, de har haft. Det er altså også baggrunden for at afvise den kritik, der blev fremsat.

Det blev også nævnt, at de 5 kr. jo nok kun var en begyndelse. Lad mig sige, at de 5 kr., der står i loven, kun kan forhøjes i tilfælde af, at handelsministeren kan få tilslutning fra finansudvalget. Der blev også henvist til den svenske ordning. Dér kan man jo sige, at en omkostningsstigning givet vil kunne motivere forsikringsselskaberne til at kræve højere præmier.

Hr. Kjelgaard og hr. Bolvig var inde på den svenske ordning og mente, at den måske burde foretrækkes, sådan opfattede jeg det i hvert fald. Det er rigtigt, at de største arrangører herhjemme i skrivelser til folketingets medlemmer og til ministeriet har anbefalet en ordning som den svenske, der jo er baseret på en sikkerhedsstillelse, som svarer til de forpligtelser, de enkelte arrangører påtager sig. Det er sikkert også rigtigt, at de store og

solide arrangører i Sverige gennem denne sikkerhedsstillelse, som forsikringsselskaberne påtager sig på deres vegne, kun har en mindre udgift pr. rejsekunde. Det er svært at sige, hvad det er; hr. Spies mener, det er 35 øre, og Tjæreborg Rejser anslår, at det er 1 kr.

Med i billedet hører også, at de mellemstore og små arrangører i Sverige ikke kan klare sig på den vis, og de kapitalomkostninger, som ordningen direkte og indirekte belaster disse arrangører med, er en medvirkende årsag til, at de svenske myndigheder nu overvejer at overgå til en anden ordning. Jeg kan nævne – uden at jeg skal blive teknisk her under en førstebehandling – at de mindste og mellemstore arrangører skal betale flyselskaber og hoteller på attraktive steder forud, og den kapital, de må binde for at opfylde de svenske regler, afskærer dem fra at træffe fordelagtige langtidsaftaler med flyselskaber og hoteller. Og så kommer vi sådan set til det væsentlige: disse arrangører anslår, at den svenske ordning for de små og mellemstore arrangører betyder en merpris pr. rejsekunde på mindst 25 s.kr. Det belaster dem, det hindrer dem i at vokse sig større, idet sikkerhedsstillelsen vokser med de større aktiviteter.

Her er vi så inde på det, som er rejst fra flere sider her i dag, også om, hvorvidt de 100.000 kr. er for lidt, eller om det er for meget. Der er altså nogle, der mener, at det burde sættes ned, at det hindrer nye bureauer i at opstå. Jeg er af den opfattelse, at vi har fundet en rimelig mellemproportional, som kan være med til at ændre strukturen i den danske rejsebureaubranche fra nogle enkelte, meget store og til en række sunde og aktive virksomheder, der i kraft af denne ordning kan garantere, at deres kunder kommer hjem igen, hvis der skulle opstå problemer.

Hr. Therkel Christensen takker jeg for de meget venlige bemærkninger. Jeg skal gerne medvirke til en afklaring af nogle af de rejste problemer, hvilket jeg først og fremmest betragter som udvalgsarbejde.

Jeg mener, at jeg med det, jeg har sagt om de 100.000 kr., har svaret på hr. Ole Olsens indlæg og spørgsmål.

Hr. Kaj Hansen rejste spørgsmålet om kvalitetskrav til bureauerne og bureaulederne og forskellige andre betingelser, og det tilsvarende var hr. Wilhjelms inde på. Det er ikke